

Jumalanpalveluksesta voimaa arkeen

Riikka ja Samuli Korpinen lapsineen ovat asuneet viime vuodesta lähtien Riihimäellä, joka on ollut hyvä kompromissi Riikan Hämeenlinnassa ja Samulin Helsingissä sijaitsevien työpaikkojen välillä. Kotiutumista on helpottanut hengellisen kodin löytyminen Hämeenlinnan Luther-säätiön Matteus-yhteisöstä.

”Jumalanpalveluksen merkitys on valtava perheen jaksamisen kannalta. Siellä toteutuu rukous, Jumalan sana, armonvälineet ja yhteys muihin kristittyihin, jotka kaikki hoitavat ihmistä ja uskoa eri tavoin. Jumalanpalvelus ei olekaan meille vain paikka, jossa käydään, vaan se on hengellisen elämän kivijalka. Lepopäivän pyhitys on iso siunaus, joka auttaa jaksamaan”, Riikka pohtii.

”Elämä on joskus kovaakin ja täynnä muutoksia, mutta on turvallista, että jumalanpalvelus ja muuttumaton liturgia tuovat turvaa ja pysyvyyttä elämään. Uskossa selviytyminen tarvitsee hoitoa, ja jumalanpalveluksesta saa kaiken, mitä siihen tarvitaan.”

”Itselleni usko merkitsee koko elämän perustaa. Olisi vaikeaa elää ilman sitä toivoa, jonka kristinusko meille tarjoaa. Kun itse menetin isäni pari vuotta sitten hyvin äkillisesti, nousi rakkaimmaksi raamatunkohdaksi Johanneksen evankeliumin luvun 21:4 : `Aamun koittaessa Jeesus seisoi rannalla.` Kuva ylösnousseesta Jeesuksesta seisomassa rannalla antaa lohdullisen luotamuksen siihen, että tapaan isäni vielä. Ylösnousemuksen aamu on edessämme.”

Kristillinen kasvatus haasteena

Riikka iloitsee siitä, että perheen kolme lastakin ovat tottuneet siihen, että sunnuntai on erilainen päivä kuin muut päivät viikossa.

”Nykyisin ei ole helppoa kasvattaa lapsia kristityiksi. Ympäröivä maailma, koulut ja harrastukset eivät tue sitä, ja kristillisten arvojen oppiminen onkin yhä enemmän kodin varassa. Vanhempien, isovanhempien ja kummien rooli kristittyinä kasvatujina on yhä tärkeämpi. On hienoa, että lapsille jumalanpalvelus on itsestäänselvyys. Siellä meille tarjoillaan valmis pöytä uskon aarteita.”

”Kotona pyrimme olemaan lapsille hyvänä esimerkkinä. Kun meille puolisoina tulee riitaa, pyrimme sopimaan sekä pyytämään ja antamaan anteeksi lasten kuullen. Meitä vanhempia ilahduttaa se, että lapset ovat ottaneet jokailtaisen raamatunluvun ja rukouksen tavakseen. Nyt he ovat muistuttamassa meitä vanhempia siitä. Jouluna opetamme lapsille antamista eikä vain saamista. Turussa asuessamme Luther-kirkolla oli adventtina lastentempaus, jossa lapset saivat lahjoittaa jonkin oman lelunsa Inkerin varattomille lapsille. Näimme luopumisen tuskaa, mutta myös lasten syvää iloa siitä, että he saivat antaa omastaan.”

Naisena seurakunnassa

Riikka on kiitollinen siitä, että on saanut jumalanpalvelusyhteisössä oppia omasta

itsestään ja naiseudesta seurakunnassa. Hän on ottanut Matteus-yhteisössä vastuuta mm. pyhäkoulutyöstä.

”Olen saanut syvän varmuuden siitä, että naisen paikka ei ole papina. On ollut tervehdyttävää oman naiskuvan kannalta oppia naisten ja miesten erilaisuudesta. Naisilla ja miehillä on molemmilla oma tärkeä roolinsa seurakunnassa. Raamattupiirissäni, jossa käy monen ikäisiä ja eri elämäntilanteessa olevia naisia, olen saanut oppia paljon hengellisen äitiyden merkityksestä ja toteuttaa sitä itekin. Se on valtavan tärkeä rooli. Tämän hetkisestä kirkollisesta tilanteesta, jossa naisen ja miehen roolit ovat sekoittuneet, olen hyvin surullinen. Se ei ole helppoa naiselle eikä miehelle, jos kaikki erilaisuus häivytetään”, seurakuntalehtorin vihkimyksen saanut Riikka pohtii.

Riikalla on ollut kutsumus tehdä hengellistä työtä. Valmistuttuaan teologisestatiedekunnasta hän on toiminut mm. Evankeliumiyhdistyksen opiskelijatyöntekijänä, Sanansaattajien toimittajana ja Porvoon suomalaisen seurakunnan lehtorina. Riikka sai kesällä

uskonnon ja psykologian lehtorin viran Hämeenlinnasta.

”Opettajan työ ei ollut itselläni ensimmäisenä mielessä, mutta se alkaa olla naisteologille viimeisiä oljenkorsia saada toteuttaa omaa kutsumustaan”, Riikka toteaa.

”Työ kristittyinä opettajana on välillä hyvin ristiriitaista, sillä nuoret ovat nykypäivänä vieraantuneet kristinuskosta, eikä opetuksessa saa julistaa kristillistä uskoa. Tärkein asia, mitä voin tehdä, on rukoilla oppilaiden puolesta ja itselleni viisautta opetukseen. Toivon, että Jumala voi toimia minusta huolimatta ilman, että minun täytyy rikkoa opetussuunnitelmia”, Riikka huokaa.

Nyt Riikka on jäänyt hoitovapaalle opettajan työstä. Matias-esikoinen on syksyn kotona ja ekaluokkalaisten Luukaksen ja eskarilaisen Liinan päivät ovat lyhyitä. Riikka on myös toiminut Evankeliumiyhdistyksen ilmaisen Gladiolus-verkkolehden toimitussihteerinä ja STI:ssä hallituksen jäsenenä vuoden alusta lähtien. Hän kehuu STI:tä innostavasta ja rakentavasta ilmapiiristä.

”STI on upea yhteistyöelin eri järjestöjen välillä. Se on myös tärkeä paikka opiskelijoille. Itsestäni oli hienoa mennä opiskeluaikoina STI:hin lukemaan tenttiin ja päiväkahvihuoneeseen.”

Mariliina Metsävirta